

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9. května 2009

9:30 – 10:30 hod.

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Studium Bible v malých skupinách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10:30 – 10:40 hod.

Přestávka

10:40 – 12:00 hod.

Bohoslužba s kázáním

Uvádí / Králová J.

Společná píseň č. 30
Sborová oznámení / Fajmonová L.
Společná píseň č. 11
(*Shromáždění zůstane stát*)
Přímělná modlitba / Linhart S
Čtení z bible – Skutky 9,17-18 / Linhartová J.
Modlitba / Kubík L.

Kázání – Král V.
„Degenerace vidění“

Hudební ztišení / Petřvalský L.
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 29
Závěrečná modlitba / Král V.
Společná píseň č. 280

12:15 hod.
14:00 hod.
16:00 hod.

Nácvik sborového zpěvu
Odpolední bohoslužba – Strašnice, kázání br. Běhounek F.
Modlitební chvíle – Strašnice

Prosíme všechny o vypnutí mobilních telefonů během bohoslužby

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám Božím slovem poslouží bratr Vladimír Král.
2. Dnešní zkouška Vinohradského smíšeného sborového zpěvu se ruší.
3. Odpolední shromáždění se koná poblíž Strašnického sboru v ulici Nad Olšinami 17 od 14,00 a dnes bude kázat bratr Běhounek. Od 15,30 se ve Strašnicích koná modlitební setkání.
4. Dnes máte možnost odevzdat dary do bílých obálek na podporu humanitární organizace ADRA.
5. Příští sobotu nám kázáním Božího slova poslouží náš kazatel Radek Jonczy.
6. Příští neděli 17. května bude od 9,00 Český rozhlas 2 v přímém přenosu vysílat bohoslužbu Vinohradského sboru CASD, které se účastní členové místního sboru Evangelické církve metodistické. Zpěvákům předem děkujeme za jejich službu a připomínáme, že zkouška pěveckého sboru před vysíláním se uskuteční již v 8,15. Vás ostatní prosíme, pokud můžete, přijďte v 8,45 do Ječné ul. svou účastí tuto významnou evangelizační akci podpořit.
7. V sobotu 23. května proběhne společná sobotní škola. Začátek bude v 9,30 a přednášet bude bratr Jiří Beneš, který nám pak v rámci bohoslužby poslouží i kázáním Božího slova.
8. Částka darů na rekonstrukci sboru se za měsíc březen navýšila o 27 500,- Kč, celková částka tedy činí 4 195 900,-Kč. Dary určené na rekonstrukci sboru můžete posílat na sborový účet 187 136 9/0800, variabilní symbol 11111. Pokud nemáte možnost dary poslat na sborový účet a rádi byste finančně přispěli na rekonstrukci, můžete tak učinit do označené obálky, kterou vhodíte do kasičky určené na desátky. Ochotným dárcům děkujeme a prosíme, abyste pamatovali na to, že si náš sbor jako cílovou částku stanovil 5 000000,- Kč. Aktuální fotky z rekonstrukce si můžete prohlédnout na stránkách sboru na adrese: www.sborvinohrady.cz.

NAROZENINY OSLAVÍ

Zurynková Jaroslava
Martásková Libuše

9. května
9. května

Nahůnková Renata
Čáková Marcela
Sikora Lubomír

10. května
12. května
13. května

9.5.			
Třídy	Umístění třídy	Téma	Učitel
A	Levý přední sektor	Izaiáš	Žáci se střídají
B (KD2)	Levý přední sektor	Ozeáš II	Chytrý
C	Levý zadní sektor	Úkoly SŠ	Gajdůšková E.
D	Pravý přední sektor	Úkoly SŠ	Králová J.
E	Pravý zadní sektor	Úkoly SŠ	Kubík V.
F (mládež)	Balkón	2. Janova	Špinar B.

16.5.			
Třídy	Umístění třídy	Téma	Učitel
A	Levý přední sektor	Izaiáš	Žáci se střídají
B (KD2)	Levý přední sektor	Jóel	Fuksa
C	Levý zadní sektor	Úkoly SŠ	Jonczy M.
D	Pravý přední sektor	Úkoly SŠ	Králová J.
E	Pravý zadní sektor	Úkoly SŠ	Pícha J.
F (mládež)	Balkón		Klouda V.

AKTUALITY

Písek, 28. dubna 2009

Milá sestro, milý bratře starší/vedoucí sboru,
zdravíme Tě a přejeme vše dobré.

Obracíme se na Tebe s nabídkou motivačně vzdělávacího programu pro mladé lidi s názvem VYTAX. Jde nám nejen o to, abys věděl něco více o aktivitách, které pro mladé lidi připravuje oddělení mládeže při Českém sdružení, ale hlavně o to, aby se z naší vzájemné spolupráce zrodilo něco užitečného a požehnaného pro společné dílo na Boží vinici.

Pokud máš k dispozici internet, klikni si pro více informací na www.vytax.cz. Tento program má motivovat mladé lidi ve Tvém sboru a lépe je připravit pro spolupráci se všemi sborovými odděleními. Vnímáme, že v našich mladých lidech je velký potenciál, který by bylo škoda nevyužít. Chtěli bychom je dát dohromady, aby se navzájem podporovali a motivovali. Pokud se vše podaří, budou tito mládežníci ve Tvém sboru pomoci Tobě i všem, kterým „jde o věc“.

Proto Tě chceme poprosit, abys mládežníky nejen podpořil/a, aby do VYTAXu šli, ale abys jim byl/a osobně oporou a pomocí. Podle nastavených pravidel by měli uchazeči absolvovat setkání s výborem sboru a požádat o finanční podporu. V případě problému s vaším podílem je možné požádat o podporu České sdružení. Vždy, když se rodí něco nového, hledáme cesty, jak to udělat co nejlépe. Proto budeme vděční i za Tvé modlitby a náměty, aby dobrý Pán použil i VYTAX k požehnání celé církve i Tvého sboru.

S jakýmkoliv dotazem nebo připomínkou se můžeš obrátit na můj mob. 775 080 809 nebo e-mail: vv@quick.cz, nebo na mého blízkého spolupracovníka Jana Libotovského (evangelista sboru Plzeň 2), mob. 731 119 257, e-mail: libotovskyan@seznam.cz.

S vděčností za to, že Ty i my můžeme mít podíl na společném díle pro Pána
Václav Vondrášek, Jan Libotovský

CÍRKEV
ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

České sdružení
Církve adventistů
sedmého dne

Peroutkova 57
150 00 Praha 5 - Smíchov
Tel.: 224 251 742
E-mail: cs@casd.cz

Prosím o přečtení ve sborech v sobotu 2. května 2009

„v jeden čas, na jednom místě... vše, co lze použít k oslovení lidí kolem nás“

V Praze dne 28. dubna 2009

Milé sestry a bratři,

rád bych vás touto cestou oslovil a pozval na připravovaný „Veletrh evangelizace“, který se bude konat v sobotu 30. května 2009 od 9.30 hodin v modlitebně CASD na Smíchově (ul. Peroutkova 57).

O co se jedná?

- jde o seznámení s aktivitami, materiály, programy a zkušenostmi z oblasti evangelizace
- má sloužit k vaší inspiraci, povzbuzení a nasměrování k evangelizaci
- této akce se bude účastnit několik desítek organizací podporujících evangelizaci
- setkání je určeno všem členům církve, kteří mají zájem být tu pro druhé

Program soboty:

1. Bohoslužba s ústředním tématem evangelizace - od 9.30 hodin, kázat bude vedoucí oddělení evangelizace br. Petr Pimek
2. Výstavní část - od 13.00 hodin, prezentace aktivit, materiálů, programů a zkušeností z oblasti evangelizace na stáncích a na pódiu, předpokládané ukončení v 18.00 hodin
3. Workshopy - v rámci výstavní části, 8 workshopů zaměřujících se na různé způsoby a oblasti evangelizace, máte možnost se účastnit jednoho z nich

- Evangelium dětem a mladým lidem – br. David Čančík
- Následování Krista ve službě – br. Jan Bárta
- Veřejná evangelizace – br. Petr Pimek
- Motivace k evangelizační práci sboru – br. Jiří Tomášek
- S knihou za přítelem – br. Jan Kubík
- Misie sboru v médiích – br. Tomáš Kábrt
- Komunitní centra – br. Jan Libotovský
- Zdravotní misie – br. Roman Uhrin

Z organizačních důvodů je nutné se na jednotlivé workshopy zaregistrovat. To bude možné od 11. května 2009 na stránkách www.ceskesdruzeni.cz, kde najdete odkaz na registrační tabulku Veletrhu evangelizace.

Blíže informace: Vít Vurst, 777 010 128, vitek.vurst@seznam.cz

S přáním Božího požehnání

Vít Vurst
vedoucí oddělení evangelizace ČS CASD

V Ostravě 29. 4. 2009

Milý bratře, sestro, vedoucí osobní služby,

srdečně Tě zdravím a dovoľ, abych Ti sdělil, že se ve spolupráci s našim nakladatelstvím podařilo dokončit skvělou misijní knihu roku s názvem „Křesťanem dnes“. Tato kniha je určena pro práci s lidmi mimo církev. Je vhodná jako dar těm, které považujeme za své přátele zajímající se o naši víru a křesťanství obecně, ale také ostatním lidem, které známe a jsou nám blízcí.

Prosím, nabídní ve svém sboru tuto knihu všem, kteří se o ni chtějí s někým podělit. Projednejte ve výboru sboru možnost nakoupení knihy ve větším množství pro misijní účely. S touto knihou bude možné pracovat několik let. Jsou v ní aktuální informace o křesťanství, svědectví současných osobností nejen z naší církve a některé informace o naší církvi.

Na knize se dlouho pracovalo a mám za to, že je nejvhodnější evangelizační publikací za poslední léta, kdy misijní knihy ve spolupráci s nakladatelstvím Advent-Orion připravujeme.

Děkuji za spolupráci a přeji radost ze služby lidem ve společnosti, ve které žijeme.

Petr Pimek
vedoucí evangelizace v Česko-Slovenské unii

Praha, Vinohrady 2.5.2009

Pavel Hraský

ŽALM 84

Žalm touhy po Bohu. Po obecenství s ním. Po vztahu. Je to tedy i o smyslu života. Jeden den v jeho nádvoří je víc, než 1000 jinde. Plnost a kvalita života je něco jiného, než jen součet otáček země kolem osy, či kolem slunce. Nejde jen o počet dnů a let. Jde o prožívání Boží přítomnosti. Jde o blaho, které z toho pramení. Jeden den mimo Prahu, mi pomůže přežít mnoho dnů v Ječné. Žalmista chce raději sedět u prahu domu svého Boha. Víte kdo sedával u prahu chrámu? Žebráci. Lidé všelijak nemocní, postižení životním údělem. Sk 3,2 Chromého od narození, žebrajícího o almužnu nachází Petr s Janem před chrámem. Lepší je mít droby Božího požehnání o které tak pokorně žádala kenaánská žena, když jí Ježíš říká, že chléb patří dětem a ne psům. (Mt15). To od Hospodina je vždy lepší, než žít v přepychu svévolníků, kam Boží sláva neproniká. Plný život je žitý s Bohem. Víte, že jde o konkrétní kroky rozhodování. O priority, o víru.

Chťel-li se Žid setkat s Bohem, musel do chrámu. Většinou s nějakou obětí. Pán Ježíš to nějak změnil. Př. Velikonoční setkání se vzkříšeným bez Tomáše a s Tomášem. Ježíš nebyl viditelně v rozhovoru učedníků s Tomášem a přesto nabízí Petrovi aby si sáhl. Byl u toho. Ježíš slíbil, že vstoupí do života člověka který mu otevře své srdce a věřím, že to můžeme potvrdit. Vy jste chrámem Ducha sv. říká Pavel korintským křesťanům. Bůh se přestěhoval. Bůh který nebydlí v chrámech postavených lidskýma rukama. Ani nebesa nebes její nemohou obsáhnout, se rozhodl bydlet v tobě. V r. 70 mohl být chrám zbořen. Již dříve se totiž splnilo Ezechielovo proroctví, že Bůh vepsal svůj zákon již ne na kamenné desky, ale do našich srdcí.

Proto Jan ani v nebeském Jeruzalému nevidí chrám. Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a beránek. Tedy když čteme 84 Žalm týká se to bytostně i nás, i když chrám v Jeruzalémě nestojí.

Co mě naučily vlaštovky. V4 vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila. Když jsem přemýšlel o čem bych měl dnes mluvit, připomněla se mi jedna stará zkušenost. Jeden čas jsme bydleli na venkově a přestavovali jsme si zchátralou zemědělskou usedlost, abychom v ní mohli bydlet. Z maštale jsme udělali kotelnu. Protože maštal neměla dříve ani okno, ani dveře, (dům byl dlouho neobydlený) hnízdily v ní každým rokem vlaštovky. Když jsme udělali ústřední topení a pořídili si drahý kotel na dřevoplyn, samozřejmě že i bývalá maštal dostala okno a dveře. Na jaře ale vlaštovky přilétly znovu. Pozorovali jsme je jak se snaží do maštale dostat. Dojalo mě to. Přilétly z daleka na své místo. Zcela neomylně a hle, je zavřeno. A tak jsem okno otevřel trvale. Několik dnů nesměle létaly dovnitř a zase ven. Asi si potřebovaly ověřit, že jim okno nikdo nezavře a nevyžene je ven. Pak se rozhodly a začali v kotelně stavět hnízdo. Brzy vyseděly mladá. Jednou ráno když jsem jel na kole do práce, všiml jsem si koutkem oka, že je po noční bouři okno do kotelny zavřené. Uvědomil jsem si, že život těch malých je v mých rukou. Neměl jsem moc času, ale běžel jsem okno otevřít. Nesneslo to odkladu, protože rodiče malé stále krmili. Časem jsem zjistil, proč někteří lidé nedovolí vlaštovkám u sebe hnízdo postavit. Celá vlaštovčí rodinka nejraději seděla na trubce nad kotlem a asi si umíte představit, jak asi vypadala elektrická regulace kotle, která byla přímo pod nimi. Nic víc jsme z vlaštovek neměli. Snad jen o trochu méně much kolem domu. Já jsem měl ale velkou radost z důvěry, kterou nám vlaštovky prokázaly. Tehdy se mi vybavil tento 84 Žalm. Ty vlaštovky mi ukázaly na můj, náš vztah s Bohem. Jsme jako ty vlaštovky. Pánu Bohu nejde především o naše výkony, o naši službu, zásluhy, protože jsme podobni vlaštovkám. V tom, že toho hodně s prominutím poděláme. Ani nechceme a přece často

kazíme Boží dílo (když ne jako vlaštovka, umíme být někdy jako slon v porceláně. (špatné vztahy, pýcha, sobectví, lhovost či přehnaná horlivost...) Kolikrát jsme selhali a Bůh nezavřel okno. Bůh si totiž nejvíce cení naši důvěru. To, že se mu svěříme do péče. Riskneme to být v jeho ruce. Zcela mu vydáni. On může zavřít to okno. Když jsem jel ale tehdy do práce, pochopil jsem, že Bůh je ten, kdo to okno stále znovu otvírá. Kdo obnovuje naši cestu k životu, ke svobodě, k němu. Kdo to nezakusil, ten bude stále znovu tvrdit, že víra je nesmysl, že jsme odkázáni jen sami na sebe. Své síly a schopnosti. Vlaštovky „ví“, že jsou odkázány na pána domu, jestli jim hnízdo strhne a zavře okno, nebo je nechá u sebe bydlet. Křesťan ví, že je závislý na Bohu, který o nás pečuje jako o vrabečky či vlaštovky. Kdo k němu přijde, toho nevyžene ven. Je to veliké tajemství, které platí i v okamžiku, který potkal jednu z malých vlaštovek, když se učila létat. Ještě jí to moc nešlo a náš pes ji srazil a zabil. Život není snadný a patří k němu i utrpení a smrt. Bůh je ale ten, kdo vždy otevře okno. Učme se mu důvěřovat. Stále znovu. Stavme své hnízdo v jeho přítomnosti. Hospodin je dárce milosti a slávy. Blaze člověku, který v něho doufá.
Amen

Praha, Vinohrady 25.4.2009

Csaba Čák

„Setkali se ve vzkříšeném“

Čtení Luk 24, 35-49

Radostní učedníci vyprávějí o setkání se vzkříšeným Ježíšem. Nic jiného bychom vlastně ani dodnes neměli ve shromážděních, v církvi dělat?! Vyprávění o setkání s Bohem, s jeho mocí, s jeho láskou, která se k nám přiblížila v osobě Božího Syna Ježíše Krista.

Však ony příběhy o setkání s Bohem se můžou poněkud lišit. Již NZ nemá jenom jedno, ale hned čtyři evangelia. To naznačuje, že není jenom jeden pohled na stejnou věc, kterou je v našem případě evangelium – dobrá zpráva. Každý z nás je trochu jiný a má jiné vnímání, používá jiný slovník a může klást důraz na jiný aspekt příběhu. Jsou tací, kteří vyprávějí jen o cizích setkáních s Ježíšem, o setkání těch, kteří se s Kristem potkali dříve, jako třeba apoštolové, nebo jiní svědci v dějinách, či dnes. Na druhé straně jsou další, kteří předkládají vlastní příběh setkání s Kristem. To je jistě hodnotnější. Ani to však nemusí stačit. Co když je jejich příběh klamný? Je proto třeba srovnávat vlastní setkání s Bohem v Kristu se setkáním ostatních, abychom se navzájem ujistili, že v tom, čím jsme prošli, je stále s námi živý Kristus.

„Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.“ Jsou úvodní slova perikopy, kterou jsme slyšeli ve čtení písmo.

Pout' učedníků do Emauz: Luk 24,13-35

Ne mnoho věřících se mohlo s Kristem potkat tím způsobem jako poutníci z Emauz, kteří se radostně a nebojácně vypraví zpět do Jeruzaléma, aby o onom setkání řekli dalším. Mnozí z nás se spíše podobáme na Emauzské poutníky v momentě, kdy jsou teprve na cestě z Jeruzaléma do Emauz. Smutní, zmalomyslnění a zklamaní. Vypadá to, že se utíkají z místa činu do ústraní, aby se tam jaksi „dali dohromady.“ Však i tak nemůžou přestat myslet a mluvit o tom, co se v předešlých dnech s Ježíšem z Nazaretu odehrálo, před jejich vlastními zraky.

I když poutníci mluví o Kristu, jsou jaksi plni úzkosti a otázek. Však už když kráčí cestou do Emauz Ježíš je jim blízko. On jim před časem slíbil, že bude s nimi. Tak plní svůj slib, řekl, že bude uprostřed nich. Zpočátku je Kristus pro učedníky jenom partner do rozhovoru. Partner na jejich cestě, v bolestných otázkách a ve hledání smyslu toho všeho, co se odehrálo. Teprve až když s ním učedníci vešli do opravdového dialogu, když jej „vpustili dovnitř,“ když ho nechají klást otázky a sami se ptají, otevřou se jim u stolu oči.

Židovský myslitel Martin Buber ve své knize, která nese název „*Já a Ty*“ píše, že o Bohu *nemůžeme autenticky mluvit ve třetí osobě*. Mluvit o něm s odstupem, jako „on“ či „ono“ jako o někom vzdáleném, nebo jako o jakémsi předmětu, znamená nikdy se s Ním nesejít. Snaha vtěsnat Boha do lidských definic a představ nakonec lehce skončí u stavby modly. Podle Bubera, teprve až když mluvíme s ním a necháváme se jím vést či oslovit, když s ním vstoupíme do dialogu, do vztahu „já a ty,“ pak je možná autentická zkušenost s Bohem.

Totíž povrchní poznání Boha má velice blízko k legalismu (zákonictví). Biblická víra, ale i praxe (etika) je cestou – otec víry Abrahám byl celoživotním poutníkem. Myslím na cestu poznávání, dialogu, zápasu o vztah, ale i cestu, kde se občas vyskytnou nedorozumění a srážky. Poměrně trefně na toto téma poznamenal doc. Šrajzer z JČU toto: *„Není také úkolem křesťanské etiky, představovat Boha jako strážce „starých pořádků“, jak se to někdy děje. Místo stavění obranných valů bychom spíše měli vytvářet místo pro živý a někdy i dramatický dialog mezi člověkem a Bohem, skrze který člověk nalézá své povolání a svou podobu. Přestože zde může docházet k těžkostem v porozumění, nedorozumění a rozporům. Toto vše není pro Boha důvodem k odmítnutí člověka, on setrvává trpělivým dialogem a vytrvalým povzbuzováním v pokračování na dobré cestě, daleko od sobectví a pýchy, směrem k otevřenosti pro skutečné lidské a božské perspektivy.“*¹

Dokonalým příkladem v osobním kontaktu a dialogu s Otcem, je nám samotný Ježíš. Po celý svůj pozemský život byl v trvalém kontaktu s Bohem, jak to často čteme v evangeliích. Dokonce i v onen moment nejhlubší prázdnoty, kdy visí na dřevě, se obrací na svého „Abba“ s otázkou „*proč jsi mě opustil?*“

Řečeno slovy Romana Guardiniho²: *„Zcela jistě Bůh nejsem já, on ale také není ,někdo druhý‘, neboť je to ten, v němž je založen můj život, v němž má pravda svůj prvopočátek a moje*

¹ <http://www.teologickexty.cz/casopis/2003-4/Teologicka-etika-a-ceska-pritomnost.html>

² Guardiniho osoba je spjata s hnutím mládeže po 1. světové válce. Práce v prostředí mladých studentů dala vzejít Guardiniho originálnímu znovuoobjevení smyslu pro znamení a symboly, které měly dalekosáhlý vliv na vývoj katolické liturgie a liturgie ve 20. století. Obnova katolické liturgie a její centralita kolem slavení eucharistie je z velké části právě spojena s Guardiniho osobou.

existence svůj smysl. Když jdu k němu svým poznáním, láskou a svými činy, sám se nacházím v něm. Náležím opravdu sobě, když poslouchám Boha“.³

Jiná myšlenka, která se mi při čtení veršů 24 kap. Evangelia Lukášova vynořuje je scéna prozřevších a uvěřivších učedníků. Jak to, že se v příbězích o setkání s vzkříšeným Kristem (*sice nepřimo*) mluví o tom, že učedníci uvěřili? Copak mu nedělali společnost na cestách? Copak nenaslouchali po celou dobu jeho kázání? Nebyli snad svědci jeho zázračných uzdravení? Copak neopustili vše před mnoha měsíci a nešli za ním? Copak byli až doposud nevěřící? Jistěže byli věřící! Nemálo krát, je také jejich mistr a Pán pokáral za jejich malověrnost! V této situaci nelze ani jednoduše odpovědět tím, že řekneme: *konečně uvěřili vyprávění žen o prázdném hrobě, které se jim zpočátku zdálo jako bláznovství.*

Zdá se, že tak jako úplně jinak zní dvoje povolání ap. Petra, tak zde také učedníci uvěřili zcela jiným způsobem, než před časem. Připomeňme si pro ilustraci povolání Šimona Petra v evangeliích. O prvním povolání u Galilejského jezera čteme třeba v evangeliu *Mat 4,18-20 „Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a šli za ním.“ Druhé Petrovo povolání k následování Krista čteme v evangeliu Janově 21 kap. Zde, je rozhovor Ježíše s Petrem. Kristus se Petra záměrně tři krát ptá: „miluješ mne?“ a na konec rozhovoru Pán adresuje Petrovi stejnou výzvu jako tenkrát na začátku: „následuj mne!“ *Jan 21,17 a 19b „Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! A po těch slovech dodal: „Následuj mne!“* Oba příběhy jsou Božím povoláním Petra, ale to druhé je po všech těch událostech zcela jiné.*

Obdobně i učedníci, ti Ježíšovi nejméně, již před časem uvěřili. Jejich Pán a mistr si je získal svými slovy, činy a vším, co sálalo z jeho osobnosti. Již dříve mu řekli svoje ano. Zanechali svoje domovy, obětovali svůj čas a nadšeně jej následovali. Nechali se jím vyučovat, měnit, kárat. Zapojili se do služby a pomoci. Nepřipomíná nám to něco z našeho vlastního života? Pak se ovšem dostavili velikonoce a vše se jaksi zamotalo. Jejich Ježíš zmizel v temnotě velkého pátku a oni sami si sáhli na dno svého selhání, anebo zbabělosti. Rozpomněli se, jak upřímně to vše mysleli a jak slibovali věrnost až za hrob. Ještě se o tom všem ujistili při poslední večeři, a jak velké bylo jejich zklamání, když jenom pár hodin na to udělali to, co vlastně nikdy udělat nechtěli! Vše se to odehrálo tak rychle! Tak mají výčitky svědomí, trápí je otázky vlastní viny, jsou zahanbeni a sami sebe se ptají, jak je to vše možné?! Nepřipomíná nám to něco z našeho vlastního života?

Jak říká v jednom ze svých zamyšlení prof. Halík „velmi mne znepokojuje, jak málo se v církvi mluví o tom, že život z víry zpravidla není jednoaktovka, hra o jednom dějství.“ Všichni jsme se nějak do této hry dostali, jinak bychom zde asi nesešli. Je poměrně jedno, jestli jsme se do života víry dostali skrze naše rodiče, když jsme od nich víru přejali, nebo jsme prožili obrácení v dospělosti, třeba na veřejné evangelizační kampani, jako já před 16 lety. Tak jako dítě roste a zažívá vzestupy i pády, tak tomu je i v životě víry. Ani v běžném lidském růstu se přechod od dětství k dospělosti neobejde bez bolesti, konfliktů a bloudění ve slepých uličkách. Rodiče „pubertáků“ vědí velmi dobře, o čem mluvím.

Podobný scénář růstu se někdy odehrává i v životě víry. I v životě víry přicházejí krize. Menší, či větší, někdy zcela nenápadné, nebo jen prostě dojde k postupnému vyhasnutí vztahů. Jindy jsou to zase dramatické krize víry, třeba když nám někoho z našich nejbližších položí na lůžko nevyléčitelná nemoc. Jako v běžném, tak i v životě víry přicházejí situace, kdy ztrácíme všechny náboženské iluze. Vypjaté životní situace, nebo ztráta iluzí a představ o Bohu pak můžou působit dojmem, že ztrácíme víru. Každopádně víra není věc, kterou lze ztratit a pak zase při troše štěstí nalézt, třeba jako klíče od auta. Je ovšem možné zanedbat duchovní stránku života. Třeba nekázní, kdy nám plevel zaroste naši zahradu natolik, že udusí zasazené semínko. Návrat zahrady do stavu, kdy může zase rodit je pak vyčerpávající, těžký a někdy i plný ztrát a bolestí.

Jinými slovy ani život z víry není hra jenom o jednom dějství. V životě věřícího člověka přicházejí momenty, kdy je potřeba začít to druhé, nebo to další dějství. To, že člověk uvěří, (nebo prožije obrácení) není záležitostí nás lidí, ale věc Boží. Iniciativa je na Jeho straně a on dokáže být velice kreativní a originální. Jak říká prof. Trojan „*zkušenost je nepřenosná.*“

Takové „druhé věřím,“ zažili Kristovi nejbližší následovníci po velikonočních událostech v Jeruzalémě a necestě do Emauz potom, co se setkali se vzkříšeným.

Jak v běžném životě, tak v životě víry přicházejí krize a bolestné události, které si vyžadují poptivě přehodnocení. I život z víry má vícero dějství. U učedníků bylo to první dějství života víry dlouhé tři a půl roku. No pak, o velikonočním týdnu přišla rána, která vše jaksi zamotala. Najednou zjistili, že ne všemu rozumí, že sliby, které kdysi Bohu dali, nedodrželi. Jsou konfrontováni se svým vlastním selháním, bezmocí a otázkami. Ztratili veškeré iluze. Je potřeba, aby učedníkům začalo druhé, nebo to další dějství života z víry. To pro ně začíná po tom, co se setkávají se vzkříšeným Ježíšem. Do druhého dějství jsou vyzbrojeni mocí z výsosti. Jak můžeme pak dále číst ve Skutcích apoštolských, pak se jejich zkušenost se vzkříšeným Kristem stává nejen osobní, ale zejména autentická.

Nepřipomíná nám to něco z našeho vlastního života?

Amen.

³ R. Guardini, Liberté, grace et destinée, Pafíž, Seuil 1957, s. 77-78 in: Rode, F., Liberalismus v postmoderně, Teologické texty, TT1/93, s. 9.

10.část - Boleslav II. Pobožný

Minule jsme skončili úmrtím Boleslava I. v roce 967. Kníže je mrtev, ať žije kníže! Dovolte mi parafrázovat rčení královské. Kolik je našemu novému knížeti vlastně let? Minimálně 34 a má již i vlastní děti. Z nich z této doby známe jeho prvního syna, který dostal otcovo jméno a tak jednou (po roce 999) budou mít Čechy knížete Boleslava do třetice.

Boleslav II. byl pravděpodobně minimálně dvakrát ženat. Jeho první manželku jmenují někteří odborníci Adivea, jiní (Dušan Třeštík) tomu naopak odporují. Další syny měl až v sedmdesátých letech 10.stol. a to s ženou, kterou dějiny znají jako královnou Emmu. Jak to, že kníže měl za manželku královnu si řekneme později, neboť o tento její hrdý titul se Boleslav nezasloužil. Ti další synové dostali jména Jaromír a Oldřich. Celá vláda knížete Boleslava II. se dá (samozřejmě, že jako vše jen velmi stručně) rozdělit do čtyř etap. Tou první je jeho "spoluvláda" s otcem Boleslavem I. od jeho plnoletosti někdy z let 948 - 950. Byl se svým otcem přítomen při událostech roku 950 i ve válce s Maďary r.955, učil se vést bitvy i politicky taktizovat, viděl rozmach území pod vládou českého knížete i otcovu snahu o zabezpečení moci rodu Přemyslovců a získání biskupství pro Čechy.

Jistě byl při jednání o provdání své sestry Doubravky polskému knížeti Měškovi v r.965 či vyslání další sestry Mlady do Říma k papeži právě s úkolem výše zmíněného duchovního úřadu. Na to na vše nyní musel navázat. Nebyl, jak jsme si ukázali, žádný holobrádek a byl si své odpovědnosti jistě vědom, když jej stařešinové vedli za jáсотu davu stříbrnou bránou ke kamennému stolci knížecímu. Té bráně se tak říkalo proto, že lidu zde shromážděnému se házely stříbrné denáry, o nichž už víme. Nyní nastala druhá etapa, první vládcovská cca v r.967-984. Ta by se dala nazvat - pokračování slávy.

Po r.984 pak r.990 třetí fáze, v níž se mračna nad českou zemí a Boleslavovou vládou začala stahovat a čtvrtá fáze, kdy již docházelo ke krizovým jevům naplno. My se v této části zaměříme na dobu od r. 982. Proč? To uvidíme! Nyní však obrátíme svou pozornost od mužů na ženy rodu Přemyslova. Vratislav a Drahomíra měli, jak jsme si již řekli, mimo syny Václava, Boleslava a Spytihněva též tři, možná, že čtyři dcery. Jménem jsou známé dvě z nich : Přibyslava a Střezislava. Zatím, co bráškové byli slávou "ověnčeni" a měli jí "více", sestřičky, jak vidíte, měly slávu "zabezpečit" a "střežit". To se na těchto přemyslovských princeznách (smíme-li si i u dcer knížecích tento titul vypůjčit), úplně naplnilo.

Přibyslava se narodila asi okolo r.910; byla proto jen o tři roky mladší než Václav a o pět let starší než Boleslav. V poměrně mladém věku se stala vdovou a poté se již cele oddala službě Boží "horoucně toužíc zahaliti se rouchem posvátným", jak napsal náš legendista Kristián, jehož byla tetou. Po založení prvního kláštera na našem území, benediktinského ženského u sv.Jiří na Pražském hradě její neteří Mladou - Marií v r.973, stala se jednou z jeho prvních řeholnic. Prožívala v r.935 velmi těžce dramatické události mezi svými bratry a starala se o tělo zabitého Václava i o jeho hrob v rotundě sv.Víta. Zemřela po r. 980 ve stáří okolo 70 let.

Střezislava se narodila okolo r.919-920 čili byla jakýmsi ženským "benjamínkem" mezi sourozenci. Její bratr Boleslav jí využil před r.950 k upevnění svazku s mocným rodem knížete Slavníka, jehož se stala manželkou. Spolu s ním pak byla zakladatelkou mocné rodiny, tzv.Slavníkovců, o kterých se podrobně rozepíšeme příště. Nyní si připomeňme pouze to, že měla syny Soběslava, Vojtěcha (o tom si ještě povíme) Čáslava, Pobraslava, Pořeje a Spytimíra. Kdyby někomu bylo divné, kam se podělí Radim a Radla, tak vězte, že jejich maminkou byla jiná žena či ženy. Jména těchto žen nejsou známa.

Střezislava až do své smrti v r.987 udržovala, když si musíme představit, že po r. 981, kdy zemřel kníže Slavník a vládu převzal nejstarší Soběslav, někdy velmi dramaticky, dobré vztahy mezi svým rodem (Přemyslovci) a rodem manžela a své rodiny (Slavníkovci). I její zásluhou se rok po otcově smrti stal její syn Vojtěch druhým pražským biskupem a po r.999 třetím českým světcem. Dožila se 68 let. Nyní obrátíme pozornost na rodinu Boleslava I. Tam se opět kromě synů vyskytují dcery (nevíme, kolik jich bylo celkem), z nichž zase dvě známe jménem : Doubravku a Mladu.

Doubravka se narodila asi jako vůbec první dítě Boleslava a Biagoty v r.932. V r.965 jí její otec provdal za prvního známého polského knížete Měška z rodu Piastovců. Připomeňme si, že prapředek tohoto rodu Piast byl stejně jako Přemysl původně oráčem. Podle Kosmy byla o dost starší než manžel (jak sami uvidíme, bylo jí cca 33 let), ale přesto dala manželovu rodu slavného nástupce Boleslava. Zemřela 25.5.977 ve věku 45 let.

Mlada (jako abatyše Marie) se narodila v r.935, ale možná, že až v r.936-7 a zase zde byla mezi sourozenci nejmladší (neznáme však všechny děti Boleslava I. a Biagoty). V r.965, tj. ve stejném roce, když otec provdal Doubravku, vyslal její sestru Mladu v čele poselstva přímo do Říma k papeži Janu XIII. Tam se stala Mlada benediktinskou jeptiškou a přijala řeholní jméno Maria. Zabezpečila spolu s dalšími významnými osobnostmi, z nichž jmenujeme hlavně řezenského biskupa Wolfganga, že papež v r.973 povolil založení pražského kláštera benediktinek.

Kostel sv.Jiří, u něhož byl klášter založen, byla otonská bazilika. Tu založil, jak již víme, v r.921 Mladin dědeček Vratislav. A pilně stavěli její strýc Václav, tatínek Boleslav I. i bratříček Boleslav II. Zbytky původních klášterních budov z 10.stol. byly archeologicky nalezeny, konzervovány a zabezpečeny pod dnešním již převážně barokním klášteřem. Vstup je sem však jen zcela mimořádně. Po svém návratu z Říma spravovala abatyše Marie svůj ústav dlouho a klidně, až zde spočinula po časně smrti dne 9.února 994 ve věku cca 57 let.

Ani jedna z uvedených žen a Kristu našemu Spasiteli věrných služebnic se ve svém časném životě nedožila hrůzy, která nastala v r.995 a těžké krize našich národních dějin po smrti Boleslava II. r.999.

Děkujeme za váš zájem o českou historii. VI. a J. Linhartovi

Setkání na semináři bylo na téma Povolání bez odvolání

(Sázava)

První květnovou sobotu se v Sázavě odehrál další ročník setkání VOSA - dne otevřených dveří na Teologickém semináři. Sešlo se zde asi 60 mladých lidí. Někteří se přijeli podívat, jak to na semináři vlastně vypadá, v čemž jim posloužili studenti a učitelé. Hlavní téma setkání „Povolání bez odvolání“ přiblížili studenti kromě jiného také vyznáním, jak ve svém životě pocítili touhu po větším poznání Boha a rozhodnutí pro studium na Sázavě. Radost ze sdílení a společenství byla nepřehlédnutelná. Bohatý program připravili studenti už od pátku večera. Účastníci prožívali radost společně s Lenkou, která byla v pátek pokřtěna. Rozjímali ve hře Labyrint, která je přivedla k zastavení v každodenním shonu a přemýšlení nad vlastním životem. Slunečné sobotní dopoledne prožili společným zpíváním, chválením a přemýšlením. Kázáním přítomným posloužil studentský kazatel Marek Harastej z Brna. Na příkladu Marie a Marty poukázal na to, že jsme všichni povolání sednout si k Ježíšovým nohám, že nás hřích od Ježíše nemůže oddělit, že je důležité zaměřit se na to nejpodstatnější a povzbudil posluchače, aby se v životě nebáli vsadit vše na jednu kartu. Po obědě se konala poučná procházka po okolí, večer se podávaly informace o samotném studiu a studentském životě na semináři, což bylo okořeněno videoklipy studentů. Ještě později večer při táboráku se s účastníky rozloučil Marek Harastej dalším zamyšlením a pak už se jen zpívalo, klábosilo... „Ať už člověk přijel za přáteli, za studiem či za exkurzí na Teologický seminář, každý byl uspokojen. Děkuji všem, zvláště pořadatelům, za krásnou duchovní atmosféru a příjemné společenství,“ uvedla jedna ze zúčastněných Eva Nowaková.

Adventisté se učí, jak si porozumět s muslimy

(Granada, Španělsko)

Církev adventistů sedmého dne pokračuje v konferencích, které mají rozšířit prostor porozumění mezi adventisty a muslimy. Pod názvem Porozumět islámu mají podpořit mezináboženský přesah církve. V uplynulých dnech se řada mezinárodních představitelů církve učila ve španělské Granadě, jak překonávat nepochopení islámu mezi adventisty a jak se soustředit na společné předměty víry - Boha, stvoření a zdravý život. To může příslušníkům obou vyznání pomoci vybudovat smysluplné vztahy. „Žijeme ve světě, v němž nemůžeme ignorovat jiná vyznání,“ řekl Ganoune Diop, ředitel světového adventistického Centra pro studium globální misie. „První vstřícný krok je poznat lidi v jejich podmínkách.“

Začátkem roku se vedoucí církve zúčastnili první konference Porozumět islámu v Austrálii, kde žije 300 tisíc muslimů a neustále jich přibývá. Celosvětově již následuje islám každý pátý člověk. „Adventistický přesah do muslimského světa se tak stává imperativem,“ řekl Diop.

„Mnoho z adventistického učení může najít styčné body s muslimy,“ míní Bill Johnsson, asistent předsedy církve pro mezináboženské vztahy a hlavní řečník na konferencích Porozumět islámu.

„Například stvoření, úcta ke Starému zákonu, víra v druhý příchod, soud, to vše jsou věci, ve které věří i muslimové,“ řekl.

Sdílet křesťanskou víru je v některých islámských zemích nelegální a jakékoli vstřícné kroky jsou obtížné, říkají vedoucí církve adventistů. Ale povzbuzují věřící k budování opravdových vztahů s muslimy prostřednictvím oboustranného soustředění se na společné oblasti víry.

Církev například uzavřela partnerství s Islámskou společností Severní Ameriky ve sponzorování akcí na podporu zdravého životního stylu a pokračuje v hledání těchto možností i v zemích Středního východu. Minulý měsíc se v Abu Dhabi ve Spojených arabských emirátech sešli představitelé adventistické Služby zdraví a Mezinárodní komise pro prevenci užívání alkoholu s představiteli tamního zdravotnictví a naplánovali programy na odvykání kouření mezi státními zaměstnanci.

„Po celém světě je mnoho muslimů překvapeno, když se dozví, že jsou tu křesťané sdílející jejich víru v odmítání vepřového a alkoholu. A islám dnes není jen náboženstvím Středního východu. Je to významné náboženství šířící se všude, není omezeno jen na některé části světa,“ řekl Johnsson.

Kroměříž 20. - 26. 7. 2009

Týden modliteb, studia Božího slova, chválení Boha, společenství, ale také rekreace, odpočinku a nových kulturních zážitků.

Přednášející:

Michael Simpson

vedoucí oddělení osobní služby Severoanglického sdružení v Britské unii

Místem pobytu je Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži, které se nachází hned vedle zámku ve středu města. Kroměříž je pro své arcibiskupské sídlo, zahrady v anglickém i francouzském stylu a další četné historické památky vedená na seznamu UNESCO jako světová památka.

V okolí je možné navštívit zámek v Chropyni a v Lešné (v Lešné také ZOO), horu Hostýn, Chřiby apod.

Asi 150 m od Arcibiskupského gymnázia, kde bude celý studijní týden probíhat, se nachází veřejné koupaliště. Na okraji Kroměříže je rovněž veřejnosti přístupná bývalá štěrkovna. Areál gymnázia poskytuje sportovní vyžití, a to i v době nepříznivého počasí.

Program celého pobytu bude následující:

Dopoledne studijní, odpoledne rekreační, večery diskuzní a společenské. Každý den bude pro zájemce probíhat ranní duchovní rosa a večerní odevzdání.

Těšíme se na Boží slovo i na společné setkání s vámi.

Jan Dymáček, Karel Staněk, Jaroslav Stejskal, Petr Pimek, Alan Chlebek